

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Discurs de constitució X legislatura a càrrec de la Molt Honorable Presidenta del Parlament, Núria de Gispert i Català

Palau del Parlament, 17 de desembre de 2012

La presidenta

Molt honorable president de la Generalitat, membres del Govern, il·lustres senyores diputades i senyors diputats, president Montilla, president Rigol, president Benach, autoritats convidades, amic Duran, senyores i senyors, amigues i amics, família tota –marit, Jaume; filles, Maria, Clara i Blanca; fill, Xavi; germans; amb una salutació molt especial al Guillem, a l'Àfrica i a la Natàlia, els meus néts més grans i que representen els altres quatre, que són petits i avui no han pogut venir–, en quedar constituït amb aquest acte el Parlament de la desena legislatura, vull que les meves primeres paraules siguin d'agraïment per l'honor amb què m'han distingit en designar-me novament per a la presidència de la primera de les nostres institucions nacionals. I crec interpretar el sentiment dels altres membres de la Mesa en fer-me portaveu de tots ells i agrair a la cambra també la seva elecció. Des d'aquest moment, i en la nostra condició d'òrgan rector col·legiat del Parlament, ens constituïm en valedors dels poders d'aquesta institució i de tots els drets que corresponen a les senyores diputades i els senyors diputats.

Ja des d'ara faig constar el meu ferm compromís de respectar el Reglament de la cambra i de fer que tothom el respecti. Faré ús de les facultats que el Reglament confereix a la presidència amb imparcialitat i cercant de garantir la màxima dignitat de la cambra i dels seus membres, i també la màxima llibertat d'expressió, des del respecte i la cortesia envers les persones i la institució. Espero que ningú no oblidi mai, més enllà de l'expressió més o menys vehement de la discrepància política, que tots som responsables del prestigi d'aquesta institució.

Som una gran nació. Som el país de la pau i treva. Trairíem aquesta tradició si instal·léssim en el Parlament la «bronca», la desqualificació o l'insult. Són més forts i més fecunds els ponts de diàleg. El nostre poble reclama i mereix que continuem

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

semblant llavors de pau, de justícia, de concòrdia; que el soroll ambiental mai no pertorbi, tampoc en seu parlamentària, l'harmonia en la qual volem viure i conviure.

Ara fa dos anys, quan vaig accedir per primer cop a aquesta presidència, em vaig referir a la satisfacció, la il·lusió i l'emoció que sentia en ser la primera dona presidenta del Parlament de Catalunya. La normalització de la nostra societat i del nostre país passa per eradicar els entrebancs i les barreres encara existents perquè homes i dones tinguem les mateixes oportunitats en tots els àmbits de la vida. Em sentia protagonista, com tantes i tantes dones en molts àmbits de la Catalunya quotidiana, d'aquest procés de normalització; un procés que és lent i feixuc, perquè reclama un canvi cultural i de valors, però que alhora no podem ni devem ni volem aturar.

Per això, al llarg de la novena legislatura, he volgut donar veu i presència a les dones; hi hem fet èmfasi. Hem pogut acollir, escoltar i divulgar el testimoni de moltes dones, grans i joves, lluitadores i abnegades, emprenedores i resistents, del món rural i del món urbà. En tot cas hem pogut confirmar amb escreix el que s'intueix fàcilment: les dones hem estat i som grans forjadores del present, som puntals de benestar en el si de la nostra societat, sobretot en situacions de crisi social i econòmica com l'actual, i en les quals sovint són les més castigades. Durant la legislatura que avui comencem, continuarem aquesta línia d'afirmació i de reivindicació del paper de les dones i de la nostra dignitat.

Senyores diputades, senyors diputats, mai no podrem igualar l'immens honor d'haver estat elegits pel poble de Catalunya per representar-lo. Jo els felicito. I espero i desitjo que totes i tots plegats sabrem correspondre el nostre poble amb escreix. Cadascun i cadascuna de vostès representen un tros de Catalunya. Aquesta és l'essència de la democràcia, un guany històric que cal preservar, difondre i perfeccionar.

Catalunya és ben present entre aquestes parets mitjançant totes i tots nosaltres, els diputats de les quatre circumscripcions. I desitjo que aquest Parlament continuï sent un parlament obert a tots els sectors socials, econòmics i jurídics, obert a la cultura i a la innovació, obert a totes les contrades del nostre país.

Crec prou important destacar expressament un estil de fer política. És allò que ens llegà Jacques Maritain a l'hora de parlar de «fer política des de l'amistat cívica». És

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

apostar pel diàleg, és desterrar de la vida política l'insult, la desqualificació; és entendre la política com a servei.

Precisament des d'aquesta amistat cívica vull fer ressaltar que totes i tots plegats necessitem alçar la mirada a aquells reptes actuals i de futur als quals s'està enfrontant la societat catalana i sobre els quals hem de treballar des d'aquest Parlament sense renúncies ni defallences.

La novena legislatura d'aquest Parlament ha estat curta, però intensa. I es va veure condicionada, des del primer dia, per la greu crisi econòmica i per un escenari de pressió a l'autogovern català i a les seves finances.

Aquesta desena legislatura obre noves portes i nous horitzons i ve marcada per la lluita contra la greu crisi econòmica que està minant el benestar, la seguretat i les esperances de les persones i les famílies d'arreu del país; per l'assoliment d'unes diferents relacions amb Espanya; per un parlament que transmeti confiança a la ciutadania i refermi la imatge de prestigi que necessita el nostre país, i, sobretot, per la voluntat majoritària del poble de Catalunya, expressada als carrers i a les urnes, d'exercir el dret a decidir sobre el seu futur.

Aquests aspectes són els que seguiran preocupant els nostres conciutadans en els propers anys. I aquest Parlament, que vol el millor per a Catalunya, s'esforçarà segur perquè les iniciatives que aquí s'emprenguin donin resposta a les demandes dels catalans, sobretot, les dels més necessitats de protecció.

Senyores diputades i senyors diputats, la nit del 10 de setembre d'enguany vam celebrar el vuitantè aniversari d'aquest Parlament. De fet, el 6 de desembre passat es complien vuitanta anys des que el president Macià, dirigint-se als diputats electes, aquell llunyà desembre del 1932, els deia: «Sou la lliure voluntat de la pàtria, sou, honorables diputats, tot Catalunya en peu.»

Cal un parlament en peu, ben amatent a la realitat, d'acord amb la Catalunya d'avui que està en peu. I vam celebrar aquest vuitantè aniversari recuperant l'escut de Catalunya a la façana del Parlament; restablint-hi les quatre barres vam retornar al poble un símbol que és del poble, i proclamàvem la maduresa democràtica d'una nació, la nostra dignitat col·lectiva i el dret que tenim de viure lliurement i en plenitud.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

L'endemà, l'Onze de Setembre, assistíem commoguts a la manifestació més multitudinària de la història recent: un veritable punt d'inflexió en la història del catalanisme, perquè certificàvem la fallida de l'aposta autonomista, dels intents de tres dècades de promoure l'encaix de Catalunya a l'Estat espanyol i defensar-hi la nostra singularitat i la nostra identitat històrica.

Arribats en aquest punt, l'encaix del nostre país al futur reclamava, i ho reclama, explorar noves vies. Per això podia afirmar, en acabar la legislatura anterior, que la que avui comencem es presentava com a fonamental per al nostre futur com a poble. Hem de ser conscients que no venim de la Constitució de 1978. Som hereus d'un gloriós passat, des de les assemblees de pau i treva al segle XI, dels usatges al segle XII, del Consolat de Mar al XIV, de les nostres constitucions, passant per la Generalitat republicana i per les Corts Generals que ja, al segle XIII, tenien caràcter constitucional.

Hem tingut una història difícil, però seguim aquí, malgrat els moments de crisi, de caiguda i de capitulació, i els intents massa sovintejats de liquidar la nostra identitat. I podem dir que mai ningú no ha pogut apagar la flama de la catalanitat i la nostra voluntat de ser un poble lliure i una nació plena.

Aquesta legislatura s'obre amb un parlament renovat, rejuenit, amb moltes cares noves, però amb la mateixa missió de sempre: estar a l'altura d'un gran país. Tenim un 43 per cent de cares noves, 58 diputats; un 40 per cent són dones, 54, i la mitjana d'edat se situa en els quaranta-cinc anys. El poble ha parlat a les urnes i s'expressarà per boca nostra. Som diputats i diputades d'un parlament plural, d'un país que també és plural, que es vol expressar en llibertat, en harmonia. Tenim un mandat. Hem de ser dignes del poble que representem. Hem de contribuir, amb tots els nostres esforços, a la qualitat de la democràcia. Hem de reivindicar la centralitat del Parlament de Catalunya sense pal·liatius ni reserves. Hem de reforçar-lo optant, en la nostra activitat parlamentària, sempre pel joc net, per l'altura de mires, per la correcció parlamentària, pel sentit patriòtic, per la pulcritud cívica.

Senyores diputades i senyors diputats, escrivia el poeta: «Tot el que ens espera és el misteri d'un gran mar llunyà / i un horitzó sempre distant / que junts farem molt més clar. / Venim de molt lluny i anem lluny encara, / plens de somnis i llum.» I, certament, venim de molt lluny i anem més lluny encara, plens de somnis i llum.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

El Parlament haurà d'estar en sintonia amb un poble en marxa. Catalunya no és un país derrotat, sinó que és un país que es mobilitza, que és ben viu, amb problemes seriosos, certament, però també amb projectes, aspiracions i ideals. És un poble disposat a obrir camins, a albirar nous horitzons, a fer foc nou, a seguir, ara sí, el recte camí d'accés al ple domini de la terra.

Per això voldria fer-los arribar a totes i a tots vostès, i al conjunt de ciutadans i ciutadanes de Catalunya, un missatge final d'esperança, d'autoestima, de confiança en les nostres forces, de compromís radical amb la nostra realitat social i nacional.

Eleanor Roosevelt estava convençuda que el futur pertany als qui creuen en la bellesa dels seus somnis. Permeteu-me que, en aquest moment, us faci una crida a tots vosaltres i al poble català que tenim l'honor de representar; una crida a creure en la bellesa dels nostres somnis col·lectius, malgrat les turbulències del present. El futur ens ha de pertànyer. Estic convençuda que el futur serà ben nostre.

Declaro constituït aquest Parlament en la seva desena legislatura.

Visca Catalunya!

Els convido a cantar l'himne nacional de Catalunya.